

[Bertel Dahlgaard.]

Efter det her foreliggende Lovforslag kan Konfiskation af Fortjeneste ved Værnemageri jo kun ske, naar paagældende idømmes Fængselsstraf. Jeg kan ikke se rettere, end at Lovgivningen her stiller Domstolene i en højst uheldig Stilling. Det kan ikke undgaas, at Domstolene Gang paa Gang vil blive stillet over for Tilfælde, hvor de ikke er i Tvivl om, at paagældendes Fortjeneste bør inddrages af Staten, men hvor det under Hensyn til de paa Handlingens Tidspunkt foreliggende Omstændigheder vil findes højst betænkeligt at idømme Fængselsstraf. Men paa den anden Side, hvis man undlader at idømme Straffen, da fritager Domstolen de paagældende for i Henhold til denne Lov at blive ramt økonomisk, og vel at mærke uden at vide, hvilke Lovbestemmelser de derefter senere vil blive undergivet, idet denne Lovgivning endnu ikke er forelagt Rigsdagen. Som Lovforslaget her er affattet, kan det tænkes, at adskillige bliver frifundet, skønt de snarest burde rammes gennem strenge Konfiskationsregler o. lign. Paa den anden Side vil Domstolene, hvis de skal undgaa at frifinde, være tvunget til at idømme Fængselsstraf, skønt de egentlig finder, at den paagældende kun skulde rammes paa Pengepungen. Jeg synes, at dette er mere end betænkeligt. Jeg synes, vi nu maa se at komme til Bunds i disse Problemer, saa der skabes Klarhed over, hvorledes Retstilstanden er her i Landet. Fuld Klarhed kan der kun tilvejebringes, hvis Justitsministeren havde haft den økonomiske Værnemagerlov færdig, saa den kunde vedtages samtidig med dette Lovforslag. Lader det sig ikke gøre, og saadan forstaar jeg det, forekommer det mig, at den højtærede Justitsminister paa anden Maade maa klarlægge, hvad der kan ventes, og jeg tillader mig derfor at spørge: Vil denne tredje Lov, som forberedes, alene komme til at indeholde Konfiskations- og Beskatningsbestemmelser? Vil den intet komme til at indeholde om Hæfte- eller Bødestraf?

Naar jeg anmoder om et direkte Svar herpaa, er det, fordi jeg mener, det er vigtigt at faa fastslaaet, om vi nu med den her foreliggende Lov har gjort endeligt op med det straffbare. Hvis Ministeren svarer ja, bliver Spørgsmaalet derefter, om saa

ikke Strafferammen Fængsel er sat for snævert, saa der paa anden Maade maa skabes Sikkerhed for, at ikke Domstolene skal tvinges ind i enten at frifinde, fordi de finder Fængselsstraf for haard, eller idømme Fængselsstraf, skønt de finder denne for haard, men paa den anden Side finder Frifindelse urimelig.

Jeg kan ikke nægte, jeg synes det bliver nødvendigt under den videre Behandling af dette Lovforslag enten at faa fastslaaet ganske klart, at efter denne Lov kan kun straffes for grovere Overtrædelser af Lovens Bestemmelser, eller ogsaa at der gives Domstolene Adgang til, hvor det drejer sig om mindre grove Overtrædelser, at ramme Overtrædelserne alene med økonomiske Følger.

Naar jeg siger dette saa stærkt, er det, fordi jeg mener, der i denne Forbindelse ogsaa er Grund til at fremhæve de overordentlig vage Grænser, der her i Loven er for, hvad der bliver strafbart; saaledes vil jeg med Hensyn til Bestemmelsen i § 4 forbeholde mig min Stilling til Forhandlingen i Udvalget. Hvor vage denne Lovs Bestemmelser er, understreges paa en ejendommelig Maade i Bemærkningerne til Lovforslaget.

I Bemærkningerne til § 2 siges:

„Naar man ikke har givet Mulighed for Idømmelse af Bøde- og Hæftestraf, staar dette i Forbindelse med, at kun de mere alvorlige Overtrædelser af Lovens Bestemmelser bør forfølges til Tiltale og Domfældelse.“

Men i Bemærkningerne til § 12 anføres som Argument i en anden Forbindelse, at „Straf efter dette Lovforslag ogsaa vil kunne idømmes for Forhold af mindre grov Beskaffenhed“. Jeg synes, den højtærede Justitsminister maa paase, at ikke alt bliver flydende paa det strafferetlige Omraade.

Maa jeg i øvrigt sige, at det undrer mig, at man hverken i dette Lovforslag eller i Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 har præciseret Strafbarheden — jeg siger præciseret; thi der er maaske nok Bestemmelser, som de Forhold, jeg nu vil nævne, formentlig kan komme ind under, men jeg finder det urimeligt, at der hverken i Straffelovstillægget af 1. Juni eller her er præciseret Strafbarheden af netop en af de Former for Værnemageri, som var meget ud-